

Units

PER AVANÇAR

CATALUNYA, UN PAIS SENSE FRONTERES

PONÈNCIA POLÍTICA

CONVENCIÓ NACIONAL D'UNITS PER AVANÇAR

Juliol del 2021

UNITS PER AVANÇAR

Carrer Aragó 291. Barcelona

93 487 21 00

info@unitsperavancar.cat

www.unitsperavancar.cat

Autor Maquetación: Nolis. Abril 2022

Creative Commons Atribucion/Reconocimiento-No-Comercial-SinDerivados 4.0 Licencia Pública
Internacional - CC BY-NC-ND 4.0
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/legalcode.es>

A la darrera Convenció Nacional d'Units per Avançar, que tenir lloc a Barcelona el 21 de juliol del 2021, la ponència política va ser: Catalunya un país sense fronteres.

Catalunya, un país sense fronteres

Ponència política Convenció Nacional

2021: ON SOM?

No existeix perspectiva històrica per a poder valorar els efectes profunds de la pandèmia del Covid-19. L'impacte sanitari i econòmic i social sí que és conegut i monitoritzat de forma continuada, però, més enllà d'algunes consideracions especulatives, no sabem com i si afectarà al canvi climàtic, a la transició digital, al creixement demogràfic i als moviments migratoris, i als hàbits socials i de relació.

Hi ha, però, una realitat que la pandèmia ha posat de manifest i de manera rotunda: la interdependència global, una ona expansiva que es desplaça a una velocitat enorme. Traduït als termes d'aquesta ponència, l'acció política al nostre país, el Govern del nostre país han de tenir en compte el context internacional i els marcs europeu i espanyol i han de saber establir un punt de connexió entre els reptes globals i les respostes locals.

1. Els reptes Global.

Resoldre la majoria dels problemes polítics, socials i econòmics de Catalunya exigeix conèixer i entendre el nou escenari geopolític i identificar els reptes globals.

- Un món que ha deixat de ser bipolar i unipolar, per a ser multipolar, i amb una pluralitat d'actors rellevants. Els Estats continuen dominant l'escenari internacional, però hi conviuen amb altres actors: no només les grans empreses, sinó, també, organitzacions no governamentals, aliances de tot tipus i, fins i tot, estructures criminals heterogènies. Tot plegat fa difícil afrontar amb consens internacional les crisis geoestratègiques i els reptes planetaris.

- Societats complexes de difícil governabilitat. La desconfiança en la política i en les institucions, la desconexió societat - política i el cansament social generen respostes col·lectives no gestionables des de la política tradicional. Les crisis i enfrontaments interns, sovint amb un component de violència, se succeeixen en països rics i menys desenvolupats, i esclaten per motius aparentment innocuus. Les xarxes socials permeten socialitzar i organitzar el descontentament. En aquest context, en el qual les opcions polítiques tradicionals no han sabut respondre adequadament als problemes emergents, les propostes populistes troben una bona base per l'èxit.

- Alhora les societats i els individus adquirim una consciència creixent de la fragilitat i dels riscos globals. Demanem respostes i estem disposats a un cert

nivell de sacrifici, però, sobre tot, exigim informació veraç i creïble. Una llista complerta és difícil d'incloure, però tots tenim present el impacte de l'acció de l'ésser humà sobre el clima, el creixement demogràfic desordenat i desequilibrat, que pot accentuar les tensions geoestratègiques i les necessitats d'emigrar. O, en un altre terreny, el canvi de model productiu i de perspectives de treball, que suposa la transició digital.

- Un món que ha estat capaç de reduir la pobresa i les desigualtats i de donar una resposta científica a una pandèmia global amb una rapidesa extraordinària. Les capacitats tecnològiques matisades per l'humanisme ens avoquen a un cert optimisme antropològic.

- No obstant, la pandèmia pot posar en risc dècades de progrés en la lluita contra la pobresa, tal i com ha advertit l'ONU. És, doncs, imprescindible seguir recolzant l'ajuda internacional per als països que més ho necessitin, i, ara especialment, garantir que tinguin accés a les vacunes i als serveis essencials. Els grans afectats per la pobresa extrema són els infants i les dones.

- La societat internacional "global" organitzada és feble i mancada de mecanismes coercitius. Alguns Estats juguen o han jugat clarament a la contra. No obstant, sí que es construeixen aliances regionals ben estructurades i amb un influx directe sobre les persones i territoris urbans i regionals. La Unió Europea destaca pel seu gran èxit i nivell d'integració, que constitueix un dels marcs de referència polític i econòmic social de Catalunya, juntament amb Espanya.

- Un món que té un objectiu clar, amb indicadors mesurables, els objectius de desenvolupament sostenible: ODS, i amb un horitzó temporal ben definit. Un objectiu definit per les Nacions Unides, i que traspua la realitat. Només amb un esforç sis-

temàtic, sostingut i conjunt podrem aconseguir resultats tangibles en la lluita contra el canvi climàtic, substituint les energies actuals per fonts renovables i que permetin descarbonitzar l'economia.

- La connexió entre la xarxa global i el node local. Són els territoris i les ciutats com els nostres els que reben l'impacte directe del canvi climàtic, i els que sovint n'acceleren o accentuen (o pal·lien) les causes. Són les comunitats locals les que gestionen la dimensió humana dels corrents migratoris i les que han d'adequar-se als comportaments demogràfics canviants de les societats. Són els pols econòmics locals els que impulsen i senten la transició digital.

2. El marc estatal i europeu.

Catalunya no pot prescindir de la seva pertinença a Espanya, i a través de l'Estat a la Unió Europea. Els vincles amb la resta de l'Estat no són només econòmics i institucionals, projectats sobre aspectes tangibles. Els lligams de sentiment, les dobles pertinences, estan molt arrelades a la societat catalana. Contraposar-les a una innegable identitat pròpia -que Units per Avançar reconeix i promou- ha estat un dels errors més divisoris del independentisme. Com ha estat un error evident la manca de capacitat de l'Estat d'articular una alternativa atractiva per a la societat catalana.

De la mateixa manera que no podem viure aïllats del que succeeix a nivell global, encara menys ens podem abstraure d'allò que passa a Espanya i a la Unió Europea. El seu èxit i estabilitat és clau per a l'equilibri de Catalunya.

En el marc de la Unió Europea, i prescindint d'una anàlisi exhaustiva i tendencial de la seva situació actual i evolució previsible, sí que assenyalarem quatre circumstàncies:

1. Per primera vegada en els seus setanta anys d'història, un Estat ha sortit de la Unió. La resposta ha estat molt cohesionada i Europa ha parlat amb

una sola veu als britànics. En tot cas, no s'ha produït el temut efecte mirall i cap altre país ha entrat en una dinàmica similar. Això no vol dir que al costat d'aquesta pèrdua, alguns Estats posin en risc i tensin la seva lleialtat cap a la Unió, i contestin els valors polítics democràtics sobre els que s'asenta. El populisme es contraposa sovint a la integració europea. A més, caldrà estar molt atents a les percepcions d'èxit de caminar en solitari que poden generar algunes fites del Regne Unit.

2. La crisi del Covid-19 ha estat assumida amb un plantejament gairebé federal per part de la Unió Europea, que ha pres la decisió sense precedents d'endeutar-se per a finançar la reconstrucció dels seus Estats, en especial dels més afectats per aquesta crisi. Hi ha hagut un consens que les causes de la crisi són exògenes a tota responsabilitat d'un o altre Estat, i que la sortida exigia compartir un esforç comú. Una Europa tocada pel Brexit, arrossegant encara els impactes de la gran crisi financera, però que paradoxalment ha quedat reforçada pel Covid-19. L'alternativa diluir-se o créixer s'ha resolt per l'aposta pel futur comú.

3. La Unió Europea tot just està iniciant un nou cicle de programació, el corresponent al període

Catalunya, un país sense fronteres

Ponència política Convenció Nacional

2021-2027, marcat per objectius estratègics clars i d'obligat compliment també per als Estats. El reptes climàtic i la transició digital, acompanyats de l'efectiva igualtat de gènere de la cohesió, són les grans palanques que consoliden un lideratge social, permeten liderar la lluita contra el canvi climàtic i recuperar una posició competitiva en la indústria i serveis innovadors i en el desenvolupament tecnològic i recerca.

- Europa perd pes demogràfic i comercial a nivell global, però la seva aposta pel multilateralisme la consolida com un actor internacional de primer nivell. Un previsible canvi en la política exterior nord-americana pot servir per recuperar un camp d'acció comú, que faci guanyar força davant els grans blocs emergents, allunyats del nostre sistema polític i escala de valors. Malgrat el context, la UE ha reforçat per als propers anys la seva aposta per la solidaritat.

A Espanya, el present es caracteritza per un seguit de vectors polítics, econòmics i socials que configuren un escenari que muta a gran velocitat i, fins i tot, de manera poc previsible. El conflicte català hauria passat a segon nivell, i avui la major tensió política-territorial es dona paradoxalment amb Madrid. No obstant la concessió dels indults -una decisió que Units per Avançar aplaudeix i recolza com a necessària per retornar al debat polític-, aviva, sens dubte, la confrontació, repetint iniciatives tant errònies com la recollida de signatures en contra.

De nou esquematitzat en quatre punts:

1. Un dels països europeus amb un major impacte social i econòmic del Covid-19, amb una caiguda del PIB del 10,8% l'any 2020, front al 6,8% de

mitjana a la zona euro. Alhora un dels Estats més beneficiats pels fons de recuperació de la UE. La implementació d'aquestes ajudes s'ha convertit en un terreny d'enfrontament polític, ideològic i territorial, reveladora de la manca absoluta de consens en la política.

2. El sistema de partits polítics està llastrat per la corrupció i les males praxis. Malgrat tot, hi ha un retorn, amb oscil·lacions, cap a un bipartidisme matisat PSOE PP. En tres anys hem vist l'eclosió i caiguda de Ciudadanos, l'eclosió, lent declivi i fragmentació de Podemos i l'arribada amb força a les institucions del populisme d'extrema dreta. A penes existeixen terrenys de consens real, fins i tot, en els assumptes considerats "d'Estat". A Espanya la confrontació política arriba a uns nivells difícils de trobar en altres països.

3. La gestió de la pandèmia ha reforçat el pes de l'aparell central de l'Estat. La ciutadania és més o menys crítica amb la gestió, però el govern central ha estat omnipresent i, amb algunes excepcions, l'acció de les Comunitats Autònomes, amb mesures no coordinades i contradictòries, ha introduït dubtes sobre la utilitat de l'Estat autònom i els entrebancs que s'han vist com a regnes de Taifes. A llarg termini, s'ha obert una via de recentralització, no a tot l'Estat, ben entès.

4. Crisi profunda de les institucions de l'Estat, començant per la Corona, per mèrits propis, però també per una esmena a la totalitat de l'anomenat règim del 78, impulsada pels partits independentistes i amplificada per Podemos. Fins fa poc hem vist a un vicepresident del Govern criticar els poders de l'Estat i la monarquia en termes propis de l'activisme i inaudits en les democràcies europees.

3. La situació catalana.

El passat 21 de maig ha estat investit el nou President de la Generalitat, posant fi a més d'un any d'interinitat. Les negociacions des de les eleccions fins a la seva votació pel Parlament revelen els

trencaments interns de l'independentisme, però també l'endogàmia estèril d'uns partits que han ignorat la urgència econòmica i social del context i han entretingut la situació durant tres mesos llargs.

- El procés ha dividit la societat i l'arc parlamentari en un empat infinit. La primera institució del país, el seu Govern, actua com a part i, en conseqüència, perd legitimitat per a la meitat de la població. L'absència d'elements de consens entre els partits s'aguditza pel plet independentista. Les postures extremes dominen ambdós blocs, que es tendeixen a definir més per anar contra que per una activitat propositiva i integradora.

- El nou mapa dels partits catalans ha expulsat pràcticament del Parlament i dels governs locals el que havia estat la primera força política pròpia: el catalanisme d'ampli espectre i ideològicament de centre. Avui el Partit Socialista ha recuperat força, però el centre catalanista només té un representant al Parlament. S'ha passat d'un bipartidisme a un sistema multipartits, amb una força creixent dels populismes i de les forces molt escorades ideològicament. És legítim dubtar si això representa una societat que creu en l'escola concertada, en una sanitat pública privada i que percep la tributació actual com ofegadora.

- El plet català ha perdut pes i importància a la resta de l'Estat. De l'enuig s'ha passat a un sentiment d'indiferència. Podria ser positiu si no fos revelador d'una pèrdua d'influència i de pes, també econòmic i social, de Catalunya al conjunt de l'Estat. Fora d'Espanya hi ha desinterès i fatiga, i manca d'interlocució.

- Malgrat els anys de desgovern i d'inèrcies, Catalunya és un país d'emprenedors i d'innovació. La societat avança en noves iniciatives i continua essent molt capdavantera, en el món econòmic, associatiu, social, cultural i del coneixement. Es desprèn progressivament dels lligams amb la política, amb les institucions, que han perdut centralitat i importància. Anem a un model nord italià: grans iniciatives privades i creixent irrellevància de les institucions. Això revela dinamisme, però té els seus límits. Els grans projectes estructurants de país necessiten la col·laboració entre el Govern i els grans ajuntaments i el sector privat, i que el Govern no faci política divisòria.

Catalunya, un país sense fronteres

Ponència política Convenció Nacional

ON VOLEM ANAR

Embarcar una societat en projectes no només utòpics, sinó també abocats al fracàs i a l'enfrontament divisor, intern i extern, allunya Catalunya de la necessària connexió i capacitat de diagnòstic del que està passant al món. L'impacte s'accentua pel fet que les interconnexions entre el global i el local exigeixen una bona articulació externa, i també una gran cohesió interna, per consolidar com a país els avenços aconseguits i, sobretot, per aspirar a noves fites i projectes, marcant una línia ascendent.

La Convenció d'Units per Avançar vol adreçar a la societat catalana, un compromís de regeneració institucional i d'estratègia política, social i econòmica. Aquest és l'objectiu de la ponència política: fer de Catalunya un país sense fronteres, no un país amb noves fronteres.

Un objectiu coherent amb el propòsit darrer d'Units per Avançar: refer el consens social i superar una divisió massa profunda de la nostra societat. Per això, varem ser el primer partit en proposar una reforma del delictes de sedició i ara donem ple suport als indults per als polítics presos.

S'ha de fer política en un context extraordinari, marcat per una crisi d'una virulència inesperada i que ha colpejat amb gran duresa a sectors de la societat, que ha incrementat xifres tant feridores com la pobresa familiar i la pobresa infantil.

A més, la dificultat afegida de la percepció que allò que està passant pot canviar molt ràpidament. Empíricament, hem constatat que la pandèmia ha mostrat una velocitat d'expansió, impensable fa uns segles i, també, que la resposta de la medicina i la recerca -en primer lloc de les dones i homes que hi treballen- ha estat formidable.

S'ha de prestar una atenció especial als Ajuntaments, el primer referent de participació política i d'espai col·lectiu que tenen les persones. L'esforç que han dut a terme durant la pandèmia mereix ser reconegut, i els hem de procurar els instruments i els mitjans, propis o compartits, per tal que puguin excel·lir en el compliment de les seves tasques. En especial aquelles orientades a garantir el benestar de les persones més vulnerables.

S'ha de recolzar al territori menys poblat del país. Aquest 30% de superfície de Catalunya on hi viu menys del 1% de la població. On sovint els ajuntaments no tenen els mitjans per proveir els serveis públics que evitin un despoblament, com ara l'educació.

S'ha d'actuar des dels partits com a instruments de base per apropar la política a la societat, i s'han de fer propostes tant internes per al país, com de definició d'un marc nou de relacions amb la resta d'Espanya i amb Europa.

1. Units per Avançar: personalisme i compromís.

Com recull la nostra Declaració Fundacional, Units per Avançar neix amb voluntat d'articular un espai inclusiu i de progrés amb una visió humanista, catalanista i europeista que creu en una globalització èticament responsable i en una nova manera de fer política capaç de bastir majories socials i polítiques que influeixin en la construcció de la Catalunya del futur.

El centre de la nostra acció política és el compromís amb les persones, amb una clara voluntat de

servir als ciutadans de Catalunya, per damunt de qualsevol línia divisòria, recollint, en una síntesis que enllaça amb les arrels dels partits europeus nascuts després de la 2ª Guerra Mundial, el centre polític, l'esperit federalista europeu i el pensament polític humanista social-cristià. Un ideari posat al dia per assumir amb ple convenciment la necessitat d'un ferm compromís amb la transició ecològica i, també, amb els nous valors, entre els quals destaca la paritat a tots els nivells entre homes i dones.

La convenció d'Units per Avançar aposta, doncs, per un projecte polític que s'ha d'entendre des de la catalanitat, l'humanisme cristià, el pacte per Catalunya, l'economia social de mercat, l'uropeisme i el compromís transversal amb la governabilitat de Catalunya i Espanya. Front als plantejaments populistes defensem la llibertat responsable.

Malgrat que no és fàcil inserir una proposta com la nostra en una societat polaritzada, on les propostes dels partits destaquen més per la seva oposició a les dels altres grups polítics que per un caràcter inclusiu -d'altra banda tant necessari-, Units per Avançar proposa superar aquesta confrontació amb generositat i transversalitat.

2. Créixer com a partit.

Units per Avançar és l'únic partit catalanista i de centre amb presència a les institucions catalanes: la Generalitat i les entitats locals. L'aliança amb el partit socialista s'ha produït en un context polític excepcional i del tot centrat en el procés, i s'ha fonamentat en una aproximació del fet territorial no frontista i allunyada del processisme i en un respecte mutu en qüestions que afrontem amb mirades diferents.

Aquest pacte amb el partit socialista no exclou treballar impulsant una nova opció electoral que agrupi les diferents sensibilitats del catalanisme de centre i que es consolidi com a nova opció electoral per a un sector important del país que no es defineix per anar a la contra, sinó per una voluntat de construir.

El primer objectiu com a partit és afrontar un creixement que ens doti de la força necessària per intensificar l'acció política. Hem de créixer en nombre d'afiliats, en implantació territorial i en acció sectorial.

Per aquest creixement, el partit ha adoptat dues decisions: comptar amb una seu permanent que ens identifiqui amb un espai físic i que actuï com a punt de reunió i d'atracció de nous afiliats i do-

En el debat nacional, Units es posiciona com una opció catalanista i d'estricta obediència catalana, que se sent còmode en una Espanya plurinacional, que s'enriqueixi amb la diversitat i reconeixedora de les seves nacionalitats. I que tingui la capacitat i voluntat política d'arribar a un pacte de llarg abast amb Catalunya.

Refer un espai polític a partir d'aquests postulats no és una finalitat en si mateixa, sinó un instrument de reconstruir el país i de redefinir les relacions amb els nostres marcs de referència polítics, econòmics i socials.

tar-se d'una estructura de gestió permanent i professionalitzada que complementa la dedicació dels càrrecs electes d'Units per Avançar.

La propera fi de les restriccions imposades per la pandèmia permetrà el ple ús de la seu del partit, com a punt de trobada i d'intercanvi d'idees que enriqueixin el nostre projecte i que ens permetin donar a conèixer les línies d'actuació en els àmbits centrals pel país.

Units es proposa aconseguir en el període d'un any doblar el nombre d'afiliats al partit, atraient cap a la nostra proposta política dones i homes de tot el territori de Catalunya i que garanteixin la representació de la majoria de col·lectius socials i professionals, i una forta presència intergeneracional, que permeti la interacció entre les generacions més joves i els que per la seva veterania poden aportar una llarga experiència social, professional i de compromís públic.

És un objectiu prioritari la paritat de gènere. Confirmem un compromís de pro activitat per garantir la participació de les dones en la vida, les decisions i els òrgans directius del partit, assolint no només una igualtat formal, sinó també real.

Units donarà suport a Joves Units, que representa

Catalunya, un país sense fronteres

Ponència política Convenció Nacional

el futur del partit. Proposem treballar conjuntament en propostes de formació i, alhora, fomentar la seva participació en els àmbits de decisió, prestant una atenció especial a la presència en les candidatures, en primer lloc a les eleccions municipals.

El creixement en afiliats s'ha d'acompanyar de la creació d'una estructura territorial amb presència a les quatre circumscripcions catalanes i a la ciutat de Barcelona. Cal una secretaria d'Acció Territorial que impulsi una política d'aproximació a les problemàtiques i projectes del conjunt del territori català.

El partit impulsarà en paral·lel una secretaria d'Acció Sectorial i la creació de sectorials en els àmbits centrals de l'acció política: Institucions i bon Govern; Societat; Igualtat; Educació, recerca i cultura; Sanitat i acció social; Empresa i reconstrucció econòmica i Relacions internacionals. També crearà la sectorial de la Gent Gran.

Des del partit avançarem en la nostra adscripció europea i internacional, seguint l'exemple dels sèniors del partit, ben actius en els grups europeus que coordinen l'acció política dels afiliats amb més experiència.

Per donar a conèixer les nostres propostes, Units organitzarà un seguit d'actes de debat, amb una ampla participació de persones més enllà del mateix partit i dels seus simpatitzants. Volem ser un partit obert, que escolti altres maneres de veure la realitat i enriquir el nostre ideari i les nostres propostes escoltant la gent.

En una situació nova, en la qual el debat polític ha de deixar d'estar monopolitzat pel procés i ha d'incorporar un component ideològic: una oposició d'idees i propostes a partir dels grans corrents

ideològics europeus -la socialdemocràcia i la democràcia cristiana-, l'objectiu d'Units és avançar en construir una proposta electoral de centre i catalanista. Una força que retorni al Parlament i als Governos locals la representació d'una part molt significativa de la població de Catalunya, que avui es troba sense un referent polític propi en la dimensió catalanista i ideològica.

Avui són diversos el partits i grups que clamen participar en aquest espai. Amb tots ells ens uneixen i ens separen coses, però, sens dubte, són molt més importants les confluències que les discrepàncies. La suma de tots nosaltres, construïda a partir d'un projecte nítid i que defensi sense ambigüitats una acció política centrada en reconstruir la nostra economia, reconciliar la nostra societat, avui massa enfrontada, i definir un model de relació amb Espanya i Europa que garanteixi la singularitat de Catalunya i alhora no es basi en un enfrontament estèril i perdut de bell antuvi.

Un projecte que ha de superar protagonismes personals i vetos creuats i que, per tant, només es pot afrontar amb generositat i amb una mirada llarga. Units per Avançar està disposat a aquesta generositat i a obrir converses amb altres forces polítiques per definir línies d'acció conjuntes i propostes d'aproximació orgànica.

La Convenció d'Units encarrega a la direcció del partit que iniciï els contactes amb les altres forces catalanistes, amb l'objectiu d'arribar a acords, operatius per a les properes eleccions, en principi les municipals de 2023, que vertebrin una nova oferta electoral encarregada d'omplir el buit que avui existeix en el catalanisme integrador, i garanteixin a una part important de la població catalana, que els seus ideals seran tinguts en compte i que els seus interessos seran defensats en les institucions del país.

3. Catalunya, el país endins.

El país té dret al bon govern. Són ja massa anys de deixar en un segon terme la gestió i involucrar al Govern de Catalunya en un procés sense perspectives ni resultats, que legítimament poden voler afrontar forces polítiques o entitats associatives, però que mai pot supeditar l'acció del govern del país, arribant a posar en perill la seva pròpia pervivència. Això és especialment urgent quan una crisi d'un abast i profunditat inesperades ha impactat de forma molt greu en moltes persones del país.

Units proposa recuperar el bon govern. Prioritzar la gestió, amb una orientació política per suposat, però dins dels marcs propis de l'Estat de dret i del respecte de la llei. A més, el moment actual exigeix afinar al màxim en la gestió pública i en l'ús que es dona als recursos comuns. Els reptes i les necessitats habituals d'un context canviant s'han vist exponencialment incrementats com a efecte de la pandèmia. Sectors tractors de la nostra economia, i intensius en mà d'obra, han viscut caigudes d'activitat impensables i no han trobat cap sensibilitat en el Govern. En parlem més amunt, però l'esterilitat de les negociacions durant més de tres mesos, sense saber si caldria repetir les eleccions, és una mostra més de la manca de responsabilitat de determinades forces polítiques.

Units entén el bon govern no només com el millor exercici de les competències assignades. Per a nosaltres significa alhora consolidar una institució amb competències nítides, blindades en alguns terrenys i recursos econòmics suficients: un millor finançament. També emprendre una reforma de l'administració catalana, que permeti construir un model inspirat en els principis d'eficàcia, proximitat i transparència i amb un sistema de carreres professionals que recuperin l'atracció del talent cap al servei públic.

Per a sortir de l'embat del Covid-19 i de la paràlisi inercial provocada per convertir la Generalitat en un instrument d'activisme polític partidista i divisor, en primer lloc, la gestió pública ha de substi-

tuir aquest activisme.

Les prioritats s'han de correspondre a les necessitats urgents de la nostra societat, que avui tenen de manera destacada una vessant econòmica. Cal reconstruir l'economia, recolzant els sectors econòmics més castigats per la crisi, amb diners, però, també, preservant la coherència i la proporcionalitat de les decisions que se'ls apliquen. Una atenció especial s'ha de prestar a les persones i famílies que més sofreixen els efectes de la crisi, per la qual cosa el manteniment i la recuperació dels llocs de treball ha de ser del tot prioritària, juntament amb garantir els serveis socials bàsics.

Un repte immediat, però d'efectes que perviuran en el llarg termini, ve donat per l'aprofitament dels fons europeus que corresponen a Catalunya en el marc del pla de recuperació. Mai no hem tingut tants recursos ni els tornarem a tenir, i és urgent una gestió pública que optimitzi el rendiment de cada euro, amb una planificació que garanteixi una adequada distribució per sectors, territoris i tipologia de beneficiaris. Aquesta fons són, a més, un instrument privilegiat per promoure un model innovador de col·laboració publicoprivada.

És en aquest terreny on cal ser reivindicatiu i combatiu amb el Govern de l'Estat, dedicant els esforços a obtenir el major flux de recursos possibles per a Catalunya. La gesticulació i cridòria s'han de substituir per demandes concretes. Aquesta ha estat la política a altres territoris d'Espanya en els darrers anys, amb resultats mesurables i una molt millor percepció per part de la ciutadania.

El Govern de Catalunya disposa d'un pressupost de més de 32.000 milions d'euros, més de 4.260 euros per a cada ciutadà del nostre país. La capacitat d'impactar positivament en la nostra societat que aquestes xifres permeten és notable.

La mala gestió, l'ofuscació i el partidisme reforcen el divorci entre el Govern i la societat. Tenen un efecte més difós i a llarg termini: pèrdua de pes

Catalunya, un país sense fronteres

Ponència política Convenció Nacional

El país té dret al bon govern. Són ja massa anys social del Govern, al que la meitat de la població no considera com a propi. Units vol un govern que s'ocupi i respongui als problemes i necessitats del conjunt de la societat, també perquè d'aquesta manera tornarà a ser considerat com el Govern de totes les persones.

El bosc de la independència ens ha fet ignorar els arbres de les necessitats reals de l'autogovern. Units per Avançar proposa deixar de parlar de la República Catalana -d'altra banda inassolible- i centrar la reivindicació en sis eixos:

- Un conjunt d'actuacions que comportin, de facto i de iure, el reconeixement de Catalunya com a nació, la llengua i cultura de manera destacada.
- Un nou sistema de finançament, basat en criteris del federalisme fiscal.
- Infraestructures estratègiques, pensades per a un nou model productiu, altament digitalitzat..
- Educació en tots els nivells, molt prioritàriament des dels 0 als 6 anys fins a la secundària i universitària, la formació professional, la formació especialitzada orientada a la recerca i la formació al llarg de la vida (long life learning).
- La bilateralitat en aquells àmbits on els interessos catalans s'han de tractar separatament dels del conjunt de Comunitats Autònomes, com són les relacions amb la Unió Europea.
- Abandonar la confrontació i el conflicte com a mode de resoldre les diferències entre l'Estat i Catalunya, creant estructures i cultura de negociació, que no vol dir submissió.

Reivindicar reforçar i preservar les competències en terrenys estratègics per al país i disposar de més recursos, sense haver d'incrementar una pressió fiscal ofegadora i discriminatòria respecte a altres territoris, no s'ha de fer amb una aproximació de confrontació, que automàticament genera recel i tancament en l'altra part, sinó com una proposta de col·laboració lleial. S'ha de plantejar com

un pacte d'Estat, que comporti necessàriament el reconeixement de la singularitat de Catalunya i que sigui referendat pel poble de Catalunya.

El tercer eix del bon govern passa per reformar l'administració catalana. Com diu la nostra Declaració Fundacional, per a Units per Avançar resoldre problemes del país passa per reequilibrar el protagonisme dels tres grans actors socials: societat civil, mercat/empresa i Estat/ administracions públiques, en una dinàmica de cooperació que consolidi nous espais de creixement social i econòmic i que generi un sentiment de pertinença. Els ciutadans han de tornar a veure com a propi el Govern.

Per assolir aquest objectiu, ens cal apostar per un sector públic de qualitat, eficaç i eficient, que sigui percebut com un soci lleial de la societat civil i del

món econòmic. Al costat del dret a un bon Govern, Units destaca el dret a una bona administració, en la qual tota actuació administrativa sigui proporcional a la finalitat perseguida i estigui motivada i en la qual les persones puguin participar en la presa de decisions.

D'una banda, hem de passar d'una administració expansiva a equilibrada. Davant de l'habitual permanència indefinida de programes, d'organismes públics, cal establir vies que permetin finalitzar activitats públiques. I igualment es pot afavorir la substitució de formes d'intervenció basades en una utilització intensiva de recursos públics per fórmules de corresponsabilització amb els agents socials. També hem de superar un model d'administració centrada en si mateixa i avançar cap a un model més obert, relacional. Ni el model de separació estricta que propugna el liberalisme més ortodox, ni l'intervencionisme que propugnen determinades esquerres

D'altra banda, cal transformar un sistema inercial en una administració proactiva per la competitivitat del país. El sector públic ha d'acompanyar i donar suport als agents econòmics en un moment en el que afavorir un canvi en el model productiu esdevé prioritat màxima per possibilitar el desenvolupament social a mig termini i sortir d'una

crisis sense precedents. Una administració, a més, responsable, dotada d'estructures i mecanismes d'avaluació i control que posin de manifest els resultats de les activitats públiques i que emfatitzin el concepte de servei públic.

Un sector públic que hem d'aconseguir que torni a atraure al talent. Això passa per professionalitzar i despolititzar l'administració, seguint el model

dels Estats més avançats, i generar un model de carrera administrativa basat en els mèrits i en l'eficàcia en la gestió, fomentant la creació de directius professionals, introduint sistemes d'avaluació de l'exercici del càrrecs i preveient un sistema de remuneració que generi perspectives i compensi als gestors públics més compromesos i eficients.

4. Catalunya, un país sense fronteres.

Bastir una frontera nova, que separi Catalunya d'Espanya, va en contra del sentit de la integració econòmica i política que viu Europa d'ençà fa més de setanta anys. A la Unió Europea i al conjunt dels seus membres els suposaria un problema geo-estratègic afegit i, per tant, ens enfrontaria a un rebuig generalitzat i en situaria com un país aïllat. Sense parlar del risc d'esdevenir un instrument per desestabilitzar la construcció europea en mans d'algunes potències prou conegudes.

A més, l'independentisme obvia que el gran objectiu de Catalunya avui no ha de ser trencar amb Espanya, sinó aconseguir jugar un paper en el projecte supranacional de construir un espai d'integració econòmica i política al nostre continent, jugant amb la doble dimensió europea i mediterrània del país, a més per suposat de la ibèrica.

Avui la nostra prioritat se centra massa en quin marc de trencament o relació hem d'establir amb Espanya, i oblidem com ens podem reforçar dins

el projecte europeu. Reforçar-nos exigeix contribuir i, per tant, contemplar Europa no com a destí d'un nou memorial de greuges, sinó com un espai de compromís i d'aportacions que ajudin a solidificar un projecte d'integració que avui trontolla, en els seus objectius i en els valors que el fonamenten. Catalunya no sacralitza les fronteres, al contrari les vol aixecar o en tot cas minimitzar, ni ha de renunciar al nucli dur de la sobirania dels Estats, que mai no ha tingut.

Per tant, hem de ser capaços de fer arribar a Brussel·les un compromís nítid amb una Europa federal, activa també en l'àmbit de la política exterior i de defensa, responsable de les grans polítiques macroeconòmiques i que ha de parlar amb una sola veu en els reptes globals. Una Europa en la qual els Estats no desapareixen, però on es juga, també, a un equilibri entre la Unió i les regions, que aterren les grans polítiques unitàries en el territori de proximitat de les persones i les desenvolupen amb les seves competències més aplicades. Un equilibri Europa – regions, generador de sinèrgies, especialment per a aquells territoris de clara vocació transfronterera.

Catalunya ha de trobar, doncs, el seu lloc a la Unió Europea sense trencar els vincles amb Espanya. Per això l'objectiu d'Units per Avançar és repensar el país en clau transnacional com un espai amb uns serveis i infraestructures dissenyades per estendre el seu impacte més enllà de la frontera. La majoria d'institucions i entitats catalanes tenen aquesta vocació i capacitat transnacional. Un bon exemple són les universitats, que atrauen i projecten talent més enllà de les fronteres. El Govern ha de sostenir aquesta dinàmica.

Les grans infraestructures catalanes -la xarxa de carreteres, les connexions ferroviàries, el sistema aeroportuari i els grans ports- han de tenir una vocació transnacional. El Prat no ha de competir amb Barajas. Ha d'esdevenir un hub de la regió mediterrània nord occidental, un punt d'intercanvi de vols de llarga durada i de redistribució regional.

Catalunya, un país sense fronteres

Ponència política Convenció Nacional

Els ports de Tarragona i Barcelona han de quedar connectats a l'arc llatí, que abraça fins al nord d'Itàlia i han de ser punt d'entrada de les mercaderies que venen d'Àsia. Per suposat no es pot oblidar el mercat espanyol, ibèric, però el ple desenvolupament d'aquestes infraestructures ens obliga a pensar en una dimensió territorial superior.

Una institució com la Fira té capacitat organitzativa de grans esdeveniments globals. L'èxit amb el Mobile World Congress, n'és una prova palpable. Però l'esforç s'ha d'incrementar per atraure nous esdeveniments i estructures, totes elles supranacionals, que consolidin el país i Barcelona com un

referent internacional i que ens atorguin un grau alt de reconeixement internacional.

La nostra societat precisa atraure talent per créixer. En els darrers anys els plets interns provocats per les derives del procés han alentit l'arribada d'aquest talent i, també, de noves inversions. Emfatitzar i demostrar amb fets que som una societat oberta i un país que defuig les fronteres, que treballa i planifica amb lògica transnacional, és el camí per marcar un lideratge territorial euro mediterrani que ens consolidi. No ho és embarcar-nos en aventures impossibles amb destins incerts.

Helena Isábal Roca
Presidenta

Albert Batlle Bastardes
Vicepresident

Ramon Espadaler Percerisses
Secretari General

Convenció Nacional d'Units per Avançar.

Juliol 2021

 unitsperavancar.cat

 info@unitsperavancar.cat

 [@UnitsCat](https://twitter.com/UnitsCat)

 [@unitsperavancar](https://www.instagram.com/unitsperavancar)

 93 487 21 00

Units
PER AVANÇAR